

השליבת של רבי נחמן מברסלב

עצות

(עצות המבוארות - שבועות, ד"ה')

- טבילת מקוה בשבועות הוא תיקון גדול, ועל ידי זה נמשך דעת גדול, ונמשכים חסדים רבים וגדולים. כי הרחמים הם כפי הדעת, ומכוון שבשבועות נמשך דעת גדול מאד, על כן יורדים ובאים מלמעלה חסדים גדולים ורחמים רבים.
- אשרי האיש שזוכה לקבל שבועות בקדושה ובכשרות, ובפרט הטבילה במקוה, שהיא בוודאי מצוה גדולה מאד. ועל ידי הטבילה בשבועות, וקבלת היום טוב כראוי, זוכים לקדושת שבועות. מקוה של שבועות מרמזת גם על קדושת שער החמישים, מחמישים שערי בינה, שמשם נמשך קדושה וטהרה על ישראל, בשבועות.
- בשבועות מקבלים את התורה. היינו שבוים זה נמשך בכל שנה ושנה ידיעה חדשה, לדעת ולהבין עצות לקיום התורה, שזה עיקר קבלת התורה.

וכפי מה שכל אדם מרבה בתפילה לה' יתברך עבור קיום התורה, וכפי מה שכל אדם מתחזק ברצונות ובכיסופים ונכסף לקיום התורה, כן הוא זוכה מדי שנה בשנה לקבל בחג השבועות דעת גדול, שנמשך מן השמים לקיום התורה, שזה עיקר קבלתה (כך מבואר בלקוטי הלכות). גם אפשר לקבל ביום טוב שבועות חיות חדשה, ולהמשיך רפואה לריאה...

תפילה

(לקוטי תפילות א', נ"ו)

- ... ועזרנו וזכנו והושיענו, שנזכה לטהר ולקדש עצמנו בכל עת, על ידי טבילת מקוה, ונזכה להמשיך עלינו טהרה וקדושה גדולה, על ידי טבילת המקוה, לטהר עצמנו מכל הטמאות מכל החטאים והעוונות והפשעים, שחטאנו ושעונו ושפשענו לפניך, מנעורינו עד היום הזה, ולהמשיך עלינו קדושה גדולה, על ידי המקוה הקדושה.
- ותשפיע עלינו, על ידי זה, דעת גדול ורחמים רבים, ותתן לנו כוח; ותעזרנו שנזכה להמתיק, על ידי טבילת המקוה, כל הדינים שבעולם, מעלינו ומעל זרעינו ומעל כל עמך בית ישראל, ולבטל כל הצרות וכל הגזרות רעות, על ידי זה, ותושיע לנו תמיד, על ידי טבילת המקוה הקדושה והנוראה מאד, ויקויים מקרא שכתוב: **מקוה ישראל ה' - מושיעו בעת צרה.**

- ותזכנו להמשיך עלינו קדושת המקוה של חג השבועות הקדוש, שהוא זמן מתן תורתנו, שאז נתקרבו ישראל אליך, וזכו לקבל את התורה הקדושה, על ידי טבילת המקוה, ונזכה כלנו בחג השבועות לטבל עצמנו במקוה העליונה, במקוה של שער החמישים של הקדושה, שהוא רחמים גדולים ורבים, וחסד עליון ודעת גדול מאד.
- ותעזרנו, שנזכה להמשיך עלינו קדושת המקוה הזאת, בכל השנה כלה, ונזכה לטהר ולקדש עצמנו תמיד, ולצאת מהרה מחמשים שערי טמאה, ולכנס בתוך החמישים שערי קדושה, ויקויים בנו מהרה מקרא שכתוב: **וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם.**

במספר שמות ... תפקדו אותם...

(במדבר א', ב"ג')

בכל מקום שיש מניין, יש חסרון, כי אין שלמות כי אם למעלה מהמניין, שהוא אצל ה' יתברך, שהוא כביכול למעלה מן המניין, בחינת לפני אחד מה אתה סופר, ושם עיקר השלמות.

אבל אחר הבריאה, ששם מתחיל המניין, שם יש חסרון, כי עיקר הבריאה הייתה על-ידי חסרון, על-ידי שנתצמצם ונחסר האור, שבלא זה לא היה אפשר לברא את העולם כידוע; ותכף אחר הבריאה, שאז מתחיל המניין, מתחיל החסרון. וכל מה שנתרחק בחינת אחר-הבריאה מקודם-הבריאה, ונתרבה המניין יותר ויותר, נתרבה החסרון יותר ויותר, כי במקום שיש מניין יש חסרון.

למשל, כשאחד רוצה למנות מאה, נמצא שהוא הולך ומונה מאחד עד מאה להשלים חסרונו, כי לעת-עתה חסר לו להשלים מניינו עד מאה כפי רצונו; אך תכף כשמגיע למאה, חסר לו יותר ויותר עד מאתים. וזה בחינת: **מי שיש לו מנה מבקש מאתים וכו'.**

כי, כשהאדם נופל בתאוות ונופל, חס ושלום, תחת המניין, אי אפשר לו להשלים חסרונו לעולם, כי כל מה שהמניין מתרבה ביותר, הרי נתרחק מאחד ביותר, ואזי נתרחק מן השלמות ביותר, כי אין שלמות כי אם אצל ה' יתברך, שהוא כביכול למעלה מהמניין; ואף על פי שנדמה לו מתחילה שכשישלים מניינו עד מאה וכיוצא, אז ישלים חסרונו, אבל באמת אינו כן, כנראה בחוש.

כי עיקר שלמות החסרונות הוא על ידי רוח חיים דקדושה, שנמשך מן התורה ומה' יתברך, אבל שלמות החסרונות של תאוות של האדם, הם רק בבחינת רוח סערה, שהוא רק לשעתו.

כמו כן, כשממלא תאוותו, הן בממון הן בשאר תאוות, הוא רק בזו הרגע קצת, ותכף חסר לו ביותר, בבחינת יש לו מנה, רוצה מאתים. וכן לעניין אכילה כתיב: **ובטן רשעים תחסר**, כי כל מה שרוצה להשלים חסרון תאוותו בריבוי מעדנים ומאכלים, על ידי זה מתגברת התאוה ביותר וחסר לו ביותר, וכן הוא גם כן לעניין שאר התאוות, כמו שאמרו רז"ל.

וכל זה מחמת הנזכר לעיל, כי כל מי שנופל, חס ושלום, תחת המניין, ורוצה להשלים חסרונו על ידי שירבה במספר ומניין, אזי אי אפשר לו להשלים חסרונו לעולם, כי כל מה שהמספר מתרבה, הוא נתרחק מן האחד ביותר ונתרחק מהשלמות, ועל כן חסר לו יותר כנ"ל; וזה בחינת **וחסרון לא יוכל להמנות**. ומי שמקושר בה' יתברך, ומקשר אחר-הבריאה [שהוא בחינת מניין] לקודם-הבריאה [שהוא למעלה מהמניין] אזי נשלם חסרונו, כי ממשיך חיות מחי החיים, ששם שלמות כל החסרונות.

ועל כן כלליות נפשות ישראל נקראים **נפש אחד**, כי כל אחד מישראל מקושר בו יתברך וממשיך רוח-חיים מחי החיים, וכל מה שנתרבין ישראל ביותר, הם ממשיכין רוח החיים ביותר, ונכללין יותר באחדותו יתברך, ועל כן כל ישראל חשבים כאחד - כי כולם כלולים, על-ידי הרוח-חיים, בו יתברך (לקוטי הלכות - פסח - הלכה ג').

(נסיעת רבינו ז"ל בארץ-ישראל, יט)

© ... והלך רבינו זכרונו לברכה שם על קבר זקנו, רבי נחמן זכרונו לברכה, וגם שכרו חמורים ונסעו על כל המערות, ובבואם למערת רבי שמעון בן יוחאי, אזי בני-הנעורים עסקו בתפילה ובלמוד "זוהר", כאשר פקד עליהם הוא זכרונו לברכה, וממנו לא ראו שום דבר, רק היה שמח עד מאד, ובכל עת בא אצל האיש שהיה עמו ואמר לו: אשריך וכו'.
ובלילה הלך מחדר לחדר והזהיר אותם לומר "זוהר" וכו' וכיוצא, והוא בעצמו לא אמר כלום, רק היה הולך ומנגן בעצמו, והיה בשמחה גדולה עד אור היום; וכשהאיר היום, עמד בטלית ותפלין והתפלל כמה שעות.

© ומשם נסע עמהם למערת הלל, ושם אמר גם הוא קפיטל ל"ג ו-ל"ד, ושם גם-כן היה בשמחה גדולה. ומשם הלכו לקבר שמאי, שם נפל עליו עצבות, ואמר, שתמיה גדולה אצלו זאת, ואחר-כך אמר, שיש תרוץ על זה, ולא גילה התרוץ.

© ומשם נסעו לשאר מערות, ובבואם להר הגדול, שיש שם על ראש ההר מערת התנא רבי כרוספדאי, ולא היה באפשרי לילך עם החמור לשם, וקפץ מעל החמור, והלך הוא בעצמו עם האיש שהיה עמו, והלך כמעט על ידיו ועל רגליו, עד בואו למערה זו, ושם נשתהה קצת, וחזרו משם למערה אחרת. והיו על מערה של ינוקא אחד, ובאותה המערה היו הכל יראים לכנס, כי אמרו, שנחש כרוך שם באותה המערה; גם אילן גדול היה על המערה הזו, ורבינו זכרונו לברכה היה הראשון שנכנס לשם, ולא היה שם נחש כלל, ומאז והלאה התחילו כולם לילך באותה המערה, ואחר-כך הלכו על שאר מערות, עד שחזרו לטבריה, ואז צוה רבינו להאיש שהיה עמו, שישע לחיפה לשכור ספינה לחוף-לארץ...

מכתב

(מספר אב"י הנחל - מכתב קי)

ב"ה, כ"ז אלול תש"ל.

לכבוד המושל בגנזי המדע והחכמה עלאה דעלאה על כל עלאין, שגילה רבינו נחל נובע, אשר בחכמתו יכבוש כל העולם ויוציאם מחושך לאור, ויאיר בכולם נועם אור ה'. כתיבה וחתמה טובה וחיים ושלום לך ולביתך, ויאריכו ימים ושנים על ממלכתו ברוב טוב.

ימי הזקנה קפצו עלי בחוזק יד, וכוחי ומוחי חלש ודל מלבד החולאים וכאבים וצרות צרורות בלי שיעור, אשר סבבוני מכל צד, בעוונותי הרבים, לא עלך, לא יתנוני לבוא בכתובים ובכותבים כמו שראוי לנו. אם אמנם הגופים רחוקים, אבל נפשותינו קרובים מאוד. כי אנחנו קשורים יחד, ביחודא חדא, בשורש נשמת המנהיג החכם האמת, שהוא פודינו וגואלינו, הוא שורש יהדותינו, הוא כל חיותנו נחמתינו ותקוותינו, ותקוות כל ישראל לדור דור לנצח. אש אהבתינו לא תכבה ולא תמוש לעולם ולעולמי עולמים, ה' יודע תעלומות לבבי, כי אש אהבתך תוקד תמיד בליבי, עד אין סוף. ויומם ולילה כל מחשבותי עליך על טובתך וישועתך בגוף ובנפש. ומתפלל ומתחנן שיאיר ה' בליבך אור האמת, אור החדש, פלא הפלאות, אור האורות, הנורא מאוד, נחל נובע, אשר אתה חפץ בו ומשתוקק וחומד בכלות הנפש שיתגלה ויתפאר ויתפרסם בכל העולם. כי על ידי זה יתתקן העולם בתכלית שלימות התיקון.

אחי חביבי חמדת לבבי, הוד לבי ונפשי, אינני יכול להזיז אהבתי ותשוקתי וגעגתי מאיתך אפילו שעה אחת, כי תלוי בזה, דברים עליונים נעלמים ונוראים, שהם ישועת ישראל, דע כי כל דיבור ודיבור, שיצא מפי רבינו זכרונו לברכה עולים עד סוף, ויורדים עד תהום רבה, להרים ולהגביה כל העולם לה' יתברך, אפילו הרחוקים, שנתרחקו לגמרי לגמרי מקדושת התורה וירדו פלאים, לתכלית הירידה. שאין ירידה למטה ממנה, גם עליהם ועלינו הגיע רחמינו בדור העני הזה, לעוררם ולהקיצים, לתומכם ולסעדם, להחלימם ולרפאותם ולהעלותם לתכלית תכלית

העליה. אשרינו, אשרינו, שזכינו בדורותינו אלה יותר מכל הדורות הקודמים, מעת בריאת העולם, אשרי אזניך ואשרי עיניך וליבך, שראית ושמעת והבנת את כל זה, ויותר מזה נוכח לידע לעתיד, בעת שאמת מארץ תצמח. אהבה הפליאה שלנו, נולדה בטבריה, ביום ט"ו בשבט תשי"ז, מאהבה והיחוד הקדוש הזה, נולד לנו בן למזל טוב וקראת שמו בישראל אב"י הנחל, על שם הנחל נובע מקור חכמה. הבן היקר הזה הוא חשוב וחביב מאוד, בעיני אלוקים ואדם. מהבן יחיד הזה, נולד המתקות וישועות גדולות לעם ישראל, כידוע לך קצת, כמה וכמה חביב וחמוד הבן שלנו אצל גדולי התורה והיראה, אשר כולם משבחים ומפליאים אותן, בלי שיעור וכולם מתפלאים מאוד, על ענין הקשר שלנו, שעל ידו נתגדל ונתקדש כבוד ה' למעלה ולמטה.

מאת ה' היתה זאת, לכתוב לך, דיבורים קדושים אלו, שלא עלה על דעתי בתחילת הכתיבה לכותבם. זה היום ט"ו בשבט עשה ה' נפלאות, נגילה ונשמחה בו. זה עכשיו באמצע הכתיבה, בא אלי מכתב וברכתו הלבבית, בצירוף צ'ק על סך מאה לירות ישראליות ונתוסף לי שמחה על שמחתי, מעמקי לבבי אביע לכבוד מעלתו הרם, רוב תודות ותשואות חן חן, על הטוב והחסד אשר גמל עלי, ישלם ה' פעלו הטוב ותהי משכורתו שלימה, ישא ברכה מאת ה' ויצליחו בכל אשר יפנה, ויזכה לראות התגלות האמת בעולם. דברי עבדו ואהבו הנאמן, המשרתו בכל לב ונפש, מברכו בשנה טובה ומאושרת, לחיים טובים וארוכים.

ישראל בר אודיסר

שיחות

(שיחות מרי ישראל אודסר, זצ"ל - כ"ד)

נסיעה לירושלים במסירות נפש

אוי ווי כמה אני אהבתי את ברסלב, אני מסרתי את נפשי לנסוע מטבריה לירושלים בזמן שאין לי כסף ואין לי לחם בשביל הילדים, אין לי בגד בשביל הילדים. אני נסעתי לירושלים, ואנשי שלומנו כולם עניים. נו, אצל עניים אפשר לאכול, אפשר לקבל כסף? אפילו לא הרבה, אבל הם עניים. אני סבלתי... מה, אם אין כסף אין לחם, אני הולך לחנות והמוכר הוא לא נותן לי, אם אני רעב או לא זה לא עסק שלו, "אתה רוצה לחם - כסף!" אני לא היה לי כסף. וגם-כן מים לא היה לי. בירושלים היה דחק גדול במים, היום יש מעיינות, אבל אז היה מעיין אחד בכל ירושלים. אז היה שני מיני מים - מים לנטילה ומים לשתיה. בבית-הכנסת לא קונים לשתיה, קונים בזול מים לנטילה. לא היה לי מים לשתות, לא לחם ולא מים.

נו, ראיתי שנסעתי לירושלים, הסתכלתי עלי, "מה, איך אתה נוסע? למי אתה נוסע? מה תעשה שמה? לא יהיה לך לאכל לחם אפילו". ואני לא הסתכלתי על זה, אני מסרתי את נפשי, אני צריך לשמוע מרב נפתלי איזה דיבור מרבינו וכן מזה ומזה. כל פעם היה סיבות אחרות וניסים אחרים על הנסיעה. מה, כשאין כסף אפשר לנסוע? לחיפה ולירושלים צריכים כסף לשלם בשביל הסעות ובשביל לחם. אבל אצל השם יתברך הכל רשום, יש חשבון! השם יתברך הוא רואה את הלב שלי, הוא ראה שאני נוסע במסירות נפש לשמוע איזה דיבור מרבינו, אז כותב לי: "תלמידי היקר!" אבל אני הייתי חי וסבלתי חרפת רעב. גם מים לא היה לי. נסיעה כזו זה יחיד בעולם!

אז תראה

מערכת 050-6741701 / 02-5829086 / 050-6754970
ת.ד. 27100 ירושלים 91270 / שידורי מוזה 050-6870043
תרומות: בכל סניפי הדואר, חשבון מס' 89-2255-7